Dodatek do tygodnika „NIEDZIELA“.

Nr. 23 Dąbrowa-Górnicza, dn. 5 sierpnia 1934 roku Rok I

GŁOS DUSZPASTERZA

Bądź Apostołem prasy katolickiej!

PARAFJI MATKI BOSKIEJ ANIELSKIEJ w Dąbrowie-Górniczej.

Służ Sprawie Bożej!

Porządek nabożeństw

w Kościele Parafjalnym M. B. Anielskiej.

Niedziela, dn. 5 sierpnia r. 1934.

Godz. 6.30 — Jutrznia.

7.00 — Prymarja — ks Proboszcz, kazanie — ks. Prawda.

8,30 — Msza św. w kaplicy M. B. Częstochowskiej.

9.30 — Msza św. przed W. Ołtarzem — ks. Prawda.

11.00 — Suma — ks. Prawda; kazanie — ks. Proboszcz.

15.00 — Nieszpory z procesją.

Dyżurnym w bież. tygodniu — Ks. Jan Prawda.

Msze św.

W tym tygodniu będą odprawiane według następującego porządku:

5 niedziela — o zdrowie.

6 poniedziałek — o godz. 7-ej do Matki Boskiej Anielskiej o pogodę.
— składkowa, zam. p. Stankiewiczowa.
— o godz. 8 do Przemienienia Pańskiego.

7 wtorek — o godz. 7 ś. p. Stefanji Escande.
— o godz. 8 ś.p. Janiny Leh.

8 środa — o godz. 7 ś. p. Wojciecha Sochy, Ignacego Paciepnika, Tomasza Małęckiego, Elżbiety i Pawła.
— o godz. ś.p. Wiktora Hemm.

9 czwartek — godz. 7 śp. Marji i Sylwestra Przybylaków.
— o godz. ś. p. Andrzeja Rzepeckiego.

10 piątek — o godz. 7 do Matki Boskiej Anielskiej.
— o godz. 8 do Matki Boskiej Anielskiej.

11 sobota — o godz. 7 ś.p. Feliksa, Marjanny, Zofji Zaburdów i Zaporów.
—o godz. 8 ś.p. C. R. Łukaszewiczów.

NADZWYCZAJNE WALNE ZEBRANIE Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet, Oddział Dąbrowa Górn., wybrało do nowego zarządu p.p.: Wandę Szarską, Marję Rychlikową, Zofję i Karolinę Hemmówny, Marję Kalińską, Oktawję Żurakowską, Klarę Kuleszankę, Ludwikę Zalewską i Michalinę Niedzielską.

PROBOSZCZ.

Proboszcz to głowa parafji. Na proboszcza w parafji zwrócone są oczy wszystkich tak dobrych, jak przewrotnych. Niema chyba na świecie proboszcza, któryby miał samych przyjaciół; stojąc na czele swej owczarni, narażony bywa często na pociski wrogów, którzy według słów Chrystusa uderzają w pasterza, aby owce mogli rozproszyć.

1. Co to jest proboszcz? Probosz z jest to kapłan, któremu została powierzona parafja jako tytuł połączony z duszpasterstwem, które ma spełniać pod władzą ordynarjusza (Can. 451, § 1).

Proboszcz to kapłan, to pośrednik między Bogiem i ludem. Modlitwa kapłaną zanoszona do Boga w imię Jezusa Chrystusa uzyskała skuteczność nieskończoną; przez cudowne przeistoczenie ofiary chleba i wina staje się w ręku kapłana ofiarą ciała i krwi Boga-człowieka. Odrodzenie duchowe, przebaczenie win, łaski nadprzyrodzone płyną przez jego ręce.

2. Kto ustanowił proboszczów? Urząd proboszczów jest ustanowienia kościelnego. Mimo to, że urząd proboszcza jest ustanowienia kościelnego, każdy proboszcz ma posłannictwo Boskie. Proboszcz spełnia swój urząd na mocy władzy, którą otrzymuje od biskupa, biskup zaś otrzymuje ją od ojca św., jako następcy św. Piotra i namiestnika Chrystusowego.

3. Czem jest proboszcz w parafji? Przedstawicielem biskupa. W imieniu biskupa naucza i udziela sakramentów. Posłannictwo biskupa jest tak koniecznym warunkiem, że kto go nie otrzymał, nie może być pasterzem.

4. Jaka jest władza proboszcza w parafji? Całkowita i niepodzielna. Niema i nie może być dwóch proboszczów w jednej parafji. Żaden obcy kapłan nie może bez zgody proboszcza działać na terenie parafji; proboszcz według prawa kanonicznego jest ordynarjuszem w swojej parafji i tak związany ze swojemi owieczkami, że wszędzie, gdziekolwiek je spotyka, może je spowiadać, nie naruszając praw miejscowych proboszczów.

5. Czem się różni proboszcz od zakonnika i ludzi świeckich? Proboszcz nie żyje dla siebie, swojem tylko wewnętrznem życiem, on ma uświęcać innych. Proboszcz ma mieszkanie związane z glebą, jest kapłanem dla ludu, ma z nim żyć i z nim umierać. Proboszcz, to prawdziwy mąż Boży, przez niego Chrystus króluje w duszach wiernych.

Proboszcz to kapłan z ludu wzięty i dla ludu ustanowiony, ale zarazem odłączony od ludzi, poświęcony Bogu. Proboszcz, jako kapłan nie może żyć jak inni ludzie, nawet zewnętrznie różni się od nich swą suknią i tonsurą. Suknia czarna to jakby żałobna szata na tej łez dolinie, tonsura to znak wyrzeczenia się dóbr i przyjemności światowych. Sędzia kiedy opuszcza trybunał, składa swą togę urzędową i niczem nie różni się od tłumu, gdyż poza trybunałem przestaje być sędzią. Inaczej kapłan, jest on zawsze na usługach swych wiernych, ma ich budować słowem i przykładem i nie wolno mu zmieniać szat, które symbolizują świętość jego powołania. (d. n.).

Ze Stow. Mężczyzn Katolickich.

W niedzielę ubiegłą po nieszporach w sali Akcji Stowarzyszenie odbyło zebranie ogólne, które zagaił ks. prob. Niedźwiedzki, przewodniczył p. Kaczyński.

Po krótkiem sprawozdaniu Zarządu z wykonania uchwał i życia organizacyjnego wysluchano sprawozdania ze Zjazdu Delegowanych w Częstochowie.

W związku z rejestracją stowarzyszenia i przekształcenia go na oddział zarządzono wybory całego Zarządu, przyczem przyjęto rezygnację dotychczasowego prezesa p. prof. Smoleńskiego.

Nowy Zarząd stanowią: p. Maik — prezes; p. Baranowski — wiceprezes; p. Wróblewski — sekretarz; p. Libera — skarbnik; p. p. Dudek i Lipiński — członkowie.

Do Komisji Rewizyjnej wybrano: p Kaczyńskiego, p. Zająca i p.Gdesza.

Nakoniec postanowiono wziąć udział w adoracji nocnej Najśw. Sakramentu w czasie 40 togodzinnego nabożeństwa w uroczystość M. B. Anielskiej.

Zapisanie Chrztu.

Proboszcz, w którego parafji chrztu udzielono, ma obowiązek zapisać chrzest do księgi chrztów.

O ile proboszcz własny chrzestniaka chrztu nie udzielił ani przy chrzcie obecnym nie był, winien szafarz sakramentu niezwłocznie zawiadomić o udzielonym chrzcie proboszcza własnego z tytułu stałego zamieszkania. can. 778.

W księdze chrztu należy zapisać imię i nazwisko szafarza chrztu, imię chrzestniaka, imiona i nazwiska rodziców oraz chrzestnych, czas i miejsce chrztu. can. 777 § 1. — Pozatem należy zanotować datę i miejsce urodzenia chrzestniaka oraz miejsce zamieszkania jego rodziców i chrzestnych (Rit. Rom. tit. X, c. 3)

Odnośnie do dzieci podrzuconych i znalezionych należy zapisać datę i miejsce znalezienia, imię i nazwisko osoby, która znalazła i w przybliżeniu wiek dziecka.

O ile przy chrzcie chrzestny udziału nie brał, należy zapisać świadków chrztu, o ile tacy byli obecni. can. 742 § 1.

Rodziców dziecka należy zapisywać według nast. zasad:

O ile dziecko jest prawego łoża (ślubne) należy zapisać imiona i nazwiska ojca i matki.

O ile dziecko jest nieślubne wolno i należy zapisać imię i nazwisko matki tylko w dwóch wypadkach:

a) gdy jej macierzyństwo jest publicznie znane, lub

b) gdy sama dobrowolnie o to proboszcza poprosi i to albo pisemnie albo ustnie wobec dwóch świadków. — Natomiast imię i nazwisko ojca nieślubnego wolno i należy zapisać tylko wówczas:

a) gdy ojcostwo jego wynika z jakiego publicznego dokumentu (kościelnego lub państwowego), lub

b) gdy sam dobrowolnie o to proboszcza poprosi i to albo pisemnie albo ustnie wobec dwóch świadków. can. 777 § 2.

W każdym razie należy rodziców nieślubnych tak zapisać, aby uniknąć wszelkiego zniesławienia.

Jeśli po chrzcie prywatnym uzupełniono ceremonje św., należy to w księdze chrztów również zapisać.

Chrzest powtórny warunkowy powinien zapisać proboszcz, w którego parafji takiego chrztu udzielono.

W dokonanych raz zapisach w księdze chrztów nie wolno niczego zmieniać (czy to przez poprawki, czy przez dodatki lub skreślenia) bez wyraźnego zezwolenia władzy i bez powołania się na to pozwolenie.

Świadectwo chrztu winno być wystawione w formie autentycznej, t. j. podpisane przez proboszcza i zaopatrzone w pieczęć parafjalną. Formularz świadectwa winien być dostosowany do przepisów diecezjalnych lub w razie ich braku, do ogólnego zwyczaju. can. 384 § 2.

Do metryki należy wpisać ewent. dodatkowe zapisy, wymienione na str. 29 (can. 470 § 2). W metrykach wystawionych dla kandydatów do stanu duchownego i zakonnego należy również zaznaczyć, jeśli kandydat jest nieprawego łoża lub został tymowany.

Świadectwa chrztu wystawiane do bierzmowania, do pierwszej spowiedzi i Komunji św. mogą być wystawione w formie skróconej, tak aby podawały tylko imię i nazwisko dziecka oraz datę urodzenia i chrztu; w każdym razie nie należy w świadectwach tych jak i w świadectwach, wystawionych dla celów szkolnych i t. p. wyjawiać bez potrzeby nieślubnego pochodzenia dziecka.

Stwierdzenie Chrztu.

Fakt udzielania chrztu stwierdza się na podstawie urzędowego wypisu z księgi ochrzczonych. Pozatem do udowodnienia chrztu wystarczy, gdy nikt nie ponosi stąd szkody, jeden świadek wiarogodny lub przysięga ochrzczonego, jeśli był ochrzczony jako dorosły. can. 779.

Zapowiedzi przedślubne.

Następujące zapowiedzi wygłoszone będą w dniach: I—29 lipca, II—5 sierpnia, III—12 sierpnia. Jerzy Debrey, kaw. z Yvonne Fernande Mignaval, panna oboje z Dąbrowy Górn., Feliks Teper, kaw. z Balbiną Kramarz, wolnego stanu oboje z Dąbrowy Górn.; zap. I, II i III 29 lipca; Wincenty Chmielowiec, kaw. z Zofją Miokówną, panna oboje z Dąbrowy Górn., Stefan Mucha, kaw. z Stefanją Kapuśniak, oboje z Dąbrowy Górn., Adam Siuda, kaw. z Sabiną Mitek, panna oboje z Dąbrowy Górn., Jan Domagała, kaw. z Janiną Łącką, panna oboje z Dąbrowy Górn., Stanisław Gzyl, kaw. z Heleną Rojewską, panna oboje z Dąbrowy Górn., Juljan Gołębiowski, kaw. z Dąbrowy Górn., z Natalją Jachowską, panna z Zagórza, Kazimierz Małecki, kaw. z Antoniną Machura, panna oboje z Dąbrowy Górniczej, Feliks Dulski, kaw. z Wolbromia z Izabelą Jurbowską, panna z Dąbrowy Górn.

Śluby.

od 22 do 29 lipca b. r.

Aleksander Kipiński z Selwą Niedziela, Wojciech Ciesla z Marjanną Tarusiewicz, Antoni Tuszyński z Heleną Berżowską.

„Szczęść Boże“ na nowej drodze życia!

Zmarli.

od 15 do 29 lipca b. r.

Marja Wotala lat 57, Marja Malęga lat 40, Marja Rozwadowska lat 2, Mieczysław Nowak lat 26, Leokadja Szybkówna lat 22, Marjanna Stankiewicz lat 74, Stefanja Gadomska, Michał Majchrzak lat 35, Jan Skiba lat 48, Paulina Pietrzyk lat 73.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!

Rocznice zgonów.

Ś. p. ś. p. Jan Stelmach lat 66 zm. dn. 16 lipca 1933 r., Antonina Malarowa lat 64 zm. dn. 17 lipca 1933 r., Marja Kańtoch lat 69 zm. dn. 20 lipca 1933 r., Stanisław Zych lat 37 zm. dn. 21 lipca 1933 r., Edward Hussarzewski lat 50 zm. dn. 22 lipca 1933 r., Marja Przybylak lat 74 zm. dn. 25 lipca 1933 r., Janina Lora lat 2½ zm. dn. 25 lipca 1933 r., Stanisław Motyka lat 20 zm. dn. 26 lipca 1933 r.

Złożyli ofiary na dzwony.

Pracownicy Magazynu Żelaza Huty Bankowej P. P.: Krysa Franciszek 10 zł., Osiński Karol 2, Krowiecki Szymon 3, Kałka Stanisław 2,50, Fonder Karol 2, Kotano Michał 2, Chrapała Stanisław 2, Wojciechowski Adam 1,60, Bukowski Wincenty 1,50, Kurkowski Stanisław 1, Bukowski Paweł 1, Hofman Marjan 1, Kowalik Józef 1, Legomski Stanisław 1, po 50 gr.: Adamski Stanisław, Borowik Kazimierz, Dudajek Jan, Forma Michał, Mogiła Stanisław, Nękanowicz Jakób, Pałeczyński Cyprjan, Roduszewski Stefan, Skrzypczyk Michał, Suszek Karol, Żurek Bogusław, Razem 38 zł. 10 gr.

Nadto ofiarowali na dzwony P. P.: Antoni Purzyński 5, Antonina Bąbczyńska 10, Marja Kizioł 1, Piotr Misiak 5 zł., Agnieszka Kostrzewa 1, Janina Czubakowa 3 zł. W puszce tackowej z kartką od K. Rusakowej 5, W puszce z kartką od Władysława Kucia 2, Andrzej i Aleksandra Szostakowie 5, Konwiszerowie 6 zł., Helena Bednarczyk 4 zł., Antonina Machura 2, Kazimierz Małecki 1, Antoni i Marja Socha 2, Klementyna Wrzesińska 10, Ignacy Bernasik 5, Bronisław Łukasiewicz 5, Piotr Sander 7,50, Razem 117 zł. 60 gr. Łącznie zaś z poprzedniemi ofiarami 5875 zł. 08 gr.

Ofiarodawcom składa „Bóg zapłać“
Proboszcz.

3) Dalszy ciąg Ustawy
o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu.

2) W razie niemożności dopełnienia przepisów pkt. 1), stwierdzenie zgonu i jego przyczyny winno nastąpić w drodze oględzin, dokonywanych przez lekarza urzędowego danej gminy lub w razie jego braku przez inną osobę, powołaną do tych czynności przez władze gminne, przyczem koszty tych oględzin i wystawionego świadectwa nie mogą obciążać rodziny zmarłego.

3) Sposób wykonywania oględzin oraz kwalifikacje osób, które w braku lekarzy mogą być powoływane do wykonywania oględzin, określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

4) Osoby wymienione w ust. 1 i 2, stwierdzają zgon i jego przyczyny w sporządzonym w tym celu kartach zgonu. Karty zgonu winny być wypełnione w dwóch dla każdego przypadku zgonu egzemplarzach według formularzy, których treść oraz sposób wypełnienia określa Minister Spraw Wewnętrznych.

5) Jeden z egzemplarzy karty zgonu ma służyć dla celów pochowania zwłok, drugi zaś dla celów statystycznych.

6) Pochowanie zwłok, bądź przekazanie ich władzom uniwersyteckim bez uprzedniego stwierdzenia zgonu i jego przyczyny w karcie zgonu w myśl przepisów niniejszej ustawy jest wzbronione. (d. c. n.)

Redaktor i Wydawca: Ks. Stefan Niedźwiedzki. Druk. „SZTUKA“, Dąbrowa Górnicza 3-go Maja 9